

Forfatter: Ploug, Carl

Titel: Udrag fra Til de Unge

Citation: Ploug, Carl: "Samlede Digte", i Ploug, Carl: *Samlede Digte*, 1876, s. 101. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-plough01-shoot-idm140187298503856/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Digte

Jeg veed det ej — men Tvivl og Mismod spænder
Sit dunkle Net omkring min bange Hu;
Thi Fare ser jeg, hvor jeg Øjet vender,
Men Frelsen saa jeg intetsteds endnu;
Jeg ser, Erinnyen sin Fakkel tænder,
Og Tvedragts Kløft og Undergangens Gru;
Men Pallas, som kan Skæbnens Ilen standse,
Jeg ser ej springe frem med Skjold og Landse.

Jeg ser Europas Herrer Lodden trække,
Som afgjør, hvad et lille Folk er værd;
Jeg ser et stort, berust af Hovmod, lægge
Paa Vægtens anden Skaal sit Brennus-Sværd;
Jeg ser forvovne Løgnes Skybjerg dække
Det sidste Glimt af Sandheds Middagsskær;
Jeg ser forrædersk Blændværk Grændser flytte,
Og Egennyttens Gribbe søge Bytte.

Jeg ser mit Sprog, der yndigt blomstred frem
Ved Gratiers og Musers hulde Pleje,
For Slegfred agtes i sit eget Hjem
Og som Slavinde for et fremmed neje;
Og Folkets bedste, dyrebare Eje,
Der hviler som en Skat i Sprogets Gjem,
Dets Sjæl, dets Aandeliv, dets Tankekilde,
Den ser jeg plumres eller gaa tilspilde.